

- 4) Voidaanko pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle toistaiseksi annetun oleskeluluvan turvin Italiasta Saksaan matkustanutta kolmannen maan kansalaista, jolla on vakaat ja säännölliset tulot, moittia asianmukaista asuntoa koskevan näytön puuttumisesta, vaikka Saksa ei ole käyttänyt direktiivin 2003/109/EY 15 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaista toimivaltaa ja sosiaaliseen vuokra-asuntoon ohjaaminen oli välttämätöntä ainoastaan siksi, että kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle ei makseta lapsilisää, mikäli hänellä ei ole AufenthG:n 38 a §:ssä tarkoitettua oleskelulupaa?

(¹) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY (EUVL 2004, L 16, s. 44).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 31.12.2021 – Endesa
Generación S.A.U v. Tribunal Económico Administrativo Central**

(Asia C-833/21)

(2022/C 138/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Endesa Generación S.A.U

Vastapuoli: Tribunal Económico Administrativo Central

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Espanjan kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään sähköntuotantoon käytettävän kivihiilen verotuksesta, direktiivin 2003/96/EY (¹) 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen, kun veron rakenteessa ei ole otettu huomioon ympäristönsuojelullisia päämääriä, vaikka sen tavoitteeksi on ilmoitettu ympäristönsuojelu, ja kun siitä saatava verotulot käytetään sähköjärjestelmän kustannusten rahoittamiseen?
- 2) Voidaanko katsoa, että ympäristötavoite on tosiasiallisesti otettu veron rakenteessa huomioon sillä, että verokannat vahvistetaan suhteessa sähköntuotannossa käytetyn hiilen lämpöarvoon?
- 3) Saavutetaanko ympäristötavoite pelkästään sillä, että veroja säädetään kannettavaksi tietyistä uusiutumattomista energiatuotteista ja että sellaisten tuotteiden käyttöä, joiden katsotaan olevan vähemmän haitallisia ympäristölle, ei veroteta?

(¹) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (EUVL 2003, L 283, s. 51).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Graz (osavaltion ylioikeus, Graz, Itävalta) on
esittänyt 6.1.2022– Staatsanwaltschaft Graz v. MS**

(Asia C-16/22)

(2022/C 138/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Graz

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatsanwaltschaft Graz

Vastaaja: MS

Muu osapuoli: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/41/EU⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 2 artiklan c alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että näissä säännöksissä tarkoitettuina oikeusviranomaisina ja määräyksen antavina viranomaisina on pidettävä myös saksalaista verorikosten tutkinnan alalla toimivaltaista verovirastoa, jolla on kansallisen lainsäädännön nojalla syyttäviviranomaisen oikeudet ja velvollisuudet määrättyjen rikosten osalta?

(¹) Rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU (EUVL 2014, L 130, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgaria) on esittänyt
12.1.2022 – DV v. Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko
Tarnovo**

(Asia C-30/22)

(2022/C 138/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DV

Vastaaja: Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen (jäljempänä erosopimus) 30 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, tulkittava siten, että viimeksi mainitussa määräyksessä mainitut henkilöt kuuluvat erosopimuksen 31 artiklan 1 kohdan henkilölliseen soveltamisalaan, jos he olivat koko siirtymäkauden ajan keskeytyksettä yhden ja saman jäsenvaltion kansalaisia ja heihin sovellettiin samanaikaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöä, vai onko sitä tulkittava siten, että erosopimuksen 30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen henkilöt kuuluvat 31 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan vain niin kauan kuin he siirtymäkauden päättyessä ja/tai sen päättymisen jälkeen työskentelevät palkkatyössä Yhdistyneessä kuningaskunnassa?
- 2) Onko erosopimuksen 30 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 30 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, tulkittava siten, että viimeksi mainitussa määräyksessä mainitut henkilöt kuuluvat erosopimuksen 31 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos he unionin kansalaisina asuivat koko siirtymäkauden ajan keskeytyksettä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja heihin sovellettiin samanaikaisesti koko siirtymäkauden ajan sen päättymiseen saakka yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädäntöä, vai onko sitä tulkittava siten, että 30 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilöt eivät kuulu 31 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos he muuttivat Yhdistyneestä kuningaskunnasta siirtymäkauden päättymisen jälkeen?
- 3) Jos erosopimuksen 30 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä 30 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan kanssa, määräysten tulkinnasta seuraa, ettei näitä määräyksiä voida soveltaa pääasian tosiseikkoihin, koska unionin kansalainen on muuttanut Yhdistyneestä kuningaskunnasta siirtymäkauden päättymisen jälkeen, onko 30 artiklan 4 kohtaa, luettuna yhdessä 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että vastaanottavassa valtiossa tai työskentelyvaltiossa asuvat tai työskentelevät henkilöt eivät enää kuulu 30 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos heidän oikeussuhteensa palkkatyössä olevina henkilöinä (työntekijöinä) päättyivät ja tämän seurauksena he menettivät oleskeluoikeutensa ja lähtivät työskentelyvaltiosta tai vastaanottavasta valtiosta siirtymäkauden päättymisen jälkeen, vai onko niitä tulkittava siten, että 30 artiklan 4 kohdassa määrätty rajoitus koskee oleskelu- ja työskentelyoikeutta, jota käytettiin siirtymäkauden päättymisen jälkeen, ilman että sillä on merkitystä, milloin oikeudet raukesivat, jos ne olivat edelleen olemassa siirtymäkauden päättymisen jälkeen?